

Giới thiệu Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?

Thể loại: ngôn tình hiện đại

Lâm Mặc Hình và Lâm Gia Giai là chị em cùng cha khác mẹ trong một gia đình giàu có.

Mặc Hình là con vợ cả, lúc đầu cô cũng sống rất hòa thuận với mẹ 2 và em gái, nhưng đến khi mẹ cô đột ngột mất do căn bệnh tim quái ác thì mọi thứ đều thay đổi, lúc đó cô chỉ mới 10t, một đứa trẻ suy nghĩ còn chưa chính chắn thì đã không còn mẹ trên đời rồi.

Ba cô là một kẻ cuồng công việc và bán cả mạng mình vào công ty.

Tuy rằng nhờ vậy mà mỗi năm kinh tế của Lâm gia chỉ có tăng chứ không giảm, nhưng mà cô lại vì thế mà mất hết niềm vui thời thơ ấu.

Mẹ 2 của cô bà ta là một con rắn độc nham hiểm, lúc trước khi còn có mẹ cô bà ta lúc nào cũng vui vẻ mỉm cười, nhẹ nhàng hòa thuận với hai mẹ con cô, bây giờ thấy cô chỉ còn một mình bà ta lại ý thức ức hiếp, đánh đập cô mọi lúc mọi nơi, bà ta còn dạy con gái của bà ta là Gia Giai, nhỏ hơn cô một tuổi rằng phải xem cô như một con hầu mà sai bảo, ban đầu khi bị bà ta ngược đãi cô đã phản kháng, đã nhiều lần muốn nói cho ba nghe nhưng lúc nào ông cũng vì bận mà bảo cô ra chỗ khác chơi, ông hoàn toàn còn không để ý đến những vết thương trên cơ thể của cô nữa chứ.

Rồi cô cũng dần dần nhận ra khi cô bị hành hạ dường như tất cả người hầu trong nhà đã biến mất thì phải, chẳng có bất cứ một ai ra can thiệp, bọn họ còn không thèm quan tâm đến cô nữa mà, lúc nào cũng vậy, tuy rằng bản thân cô mang danh là đại tiểu thư Lâm gia thì trong mắt bọn người nịnh nọt đó, Gia Giai mới là con gái của ba cô.

Cô vẫn cứ thế mà sống cho tới khi...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Xem như món hàng

Lâm Mặc Hình và Lâm Gia Giai là chị em cùng cha khác mẹ trong một gia đình giàu có.

Mặc Hình là con vợ cả, lúc đầu cô cũng sống rất hòa thuận với mẹ 2 và em gái, nhưng đến khi mẹ cô đột ngột mất do căn bệnh tim quái ác thì mọi thứ đều thay đổi, lúc đó cô chỉ mới 10t, một đứa trẻ suy nghĩ còn chưa chính chắn thì đã không còn mẹ trên đời rồi.

Ba cô là một kẻ cuồng công việc và bán cả mạng mình vào công ty.

Tuy rằng nhờ vậy mà mỗi năm kinh tế của Lâm gia chỉ có tăng chứ không giảm, nhưng mà cô lại vì thế mà mất hết niềm vui thời thơ ấu.

Mẹ 2 của cô bà ta là một con rắn độc nham hiểm, lúc trước khi còn có mẹ cô bà ta lúc nào cũng vui vẻ mỉm cười, nhẹ nhàng hòa thuận với hai mẹ con cô, bây giờ thấy cô chỉ còn một mình bà ta lại ý thức ức hiếp, đánh đập cô mọi lúc mọi nơi, bà ta còn dạy con gái của bà ta là Gia Giai, nhỏ hơn cô một tuổi rằng phải xem cô như một con hầu mà sai bảo, ban đầu khi bị bà ta ngược đãi cô đã phản kháng, đã nhiều lần muốn nói cho ba nghe nhưng lúc nào ông cũng vì bận mà bảo cô ra chỗ khác chơi, ông hoàn toàn còn không để ý đến những vết thương trên cơ thể của cô nữa chứ.

Rồi cô cũng dần dần nhận ra khi cô bị hành hạ dường như tất cả người hầu trong nhà đã biến mất thì phải, chẳng có bất cứ một ai ra can thiệp, bọn họ còn không thèm quan tâm đến cô nữa mà, lúc nào cũng vậy, tuy rằng bản thân cô mang danh là đại tiểu thư Lâm gia thì trong mắt bọn người nịnh nọt đó, Gia Giai mới là con gái của ba cô.

Cô vẫn cứ thế mà sống.

Cho đến khi cô lên 20t, cô cứ ngỡ rằng mình chỉ cần đi đâu đó thật xa là được, chỉ cần như vậy cô sẽ từ bỏ thân phận tiểu thư Lâm gia, từ bỏ tất cả tài sản của Lâm gia, mọi thứ cô đều không cần, cô chỉ cần tự do mà thôi.

Vậy mà trời cao không có mắt, ba cô chỉ nghe cô nhắc đến chuyện đi xa thì đã phản đối, lúc đầu cô đã cho rằng là do ông không muốn xa con cái, nhưng sự thật bao giờ cũng đau lòng và mất lòng hơn, thật ra là do ông đang có một hợp đồng về việc kết hôn của con mình, nếu như ông để con mình kết hôn với đối tác lần này thì công ty của đối tác đó sẽ giúp đỡ ông mọi lúc chỉ cần là ông muốn, chẳng những vậy mà cả việc làm ăn hiện tại của ông cũng sẽ tốt hơn nhiều.

Hôm đó cô cũng coi như chuyện ông đề cập cũng không đến nỗi nào, nếu như ông đã muốn thì cô cũng không có gì phản bác lại nữa, dù sao thì cô cũng đã lớn, cũng đã đến lúc nên báo đáp cho ông, nhưng mà trong lúc quay về phòng mình cô mới nghe được cuộc trò chuyện của ông ấy và mẹ 2 của mình: "Tại sao mỗi lần này giàu có như vậy mà ông lại không nhường lại cho con gái của tôi?" "Thật là, bà thử nghĩ đi tập đoàn của Tiêu thị giàu có đến như vậy tại sao tôi lại không nghĩ đến chứ, nhưng mà người đề cập với tôi chuyện này chính là ông chủ của tập đoàn đó, lão ta cũng bằng tuổi tôi ấy chứ, thế nên tôi không thể để mất chuyện làm ăn quan trọng này nhưng để Gia Giai đi thì thật sự không nên chút nào, con bé còn quá nhỏ nên tôi đã đưa cho ông ta bức

ảnh của Mặc Hình,ông ta vừa ý lắm!" "Bối vậy nên ông mới giữ nó ở lại!" "Đúng vậy!" "Dân làm ăn có khác rất biết suy nghĩ nha"-bọn họ vẫn vui vẻ cười đùa mà không một chút quan tâm nào đến tương lai của cô,cô cũng chỉ biết cười lạnh,bây giờ họ đã xem cô như món hàng rồi...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Con riêng của chồng?

Mặc dù đã biết hết tất cả nhưng cô vẫn chẳng thể làm gì khác được,bởi khi cô không đồng ý bọn họ cũng sẽ không màng tới đâu.

Đành phải chọn lấy người nhà giàu một chút biết đâu được sẽ có nơi mà dựa dẫm,như vậy cũng rất tốt rồi.

Ngày kết hôn cũng gần gần đến sát bên,cô một chút cũng không nhận thấy không khí vui vẻ,hạnh phúc của một gia đình sắp nhìn thấy con gái bước lên xe hoa,càng không nhìn thấy cảm giác vui sướng hồi hộp chút nào.

Đến cuối cùng cô mới biết,đó là do người chồng tương lai của cô vốn không thích náo nhiệt,ông ta cứ như vậy một lần cô cũng chưa được nhìn thấy mặt,cô đơn giản chỉ là nhận giấy kết hôn từ trợ lý của ông ta rồi kí tên,sau đó liền dọn quần áo đến dinh thự của ông ta ở,hoàn toàn không có một cái lễ cưới nào được diễn ra,phải chăng là ông ta sợ những lời đàm tiếu của người ngoài?Cô cũng chỉ dám thắc mắc riêng mình mà chẳng dám hỏi đến ai.

Rất cuộc nhanh như vậy cô đã trở thành bà chủ của Tiêu gia,vợ hợp pháp của người chồng chưa thấy mặt mà chỉ có vồn vẹn một cái tên...

Tiêu Đình Hạo.

3 ngày trôi qua,cô dâu mới về nhà chồng như cô vẫn sống như một cô gái độc thân đang trong thời gian chờ việc làm vậy,cứ sáng thức dậy đã có người làm chuẩn bị tất cả,quần áo cứ như thế mà mỗi ngày luôn được kiểm tra,nếu cũ liền được mua thế vào đó một cái khác,xa hoa vô cùng.

Nhưng đến tối hôm nay đã có chuyện khác,bởi thứ 7 và chủ nhật tất cả các người làm và quản gia đều phải về nhà thăm gia đình hoặc đi đến dinh thự chính của Tiêu gia báo cáo mọi chuyện trong dinh thự này,đến thứ 2 bọn họ mới quay lại.

Cô vốn rất chán,cứ đi đi lại lại,một bóng người cũng không có đúng là chán quá đi. *Bínggggg...

boooooooooong....

*-tiếng chuông cửa vang lên làm cô vui mừng vô cùng,lỡ như có một người làm nào đó rảnh rồi không muốn về nhà quay lại thì sao.

Mất cô sáng rực lên,như vậy là có bạn rồi,cô lập tức phóng mình ra phía cổng lớn,đúng là bất tiện mà,dinh thự này vốn đã rất lớn rồi vậy mà sân cũng lớn không kém,vừa trang trí xa hoa kiểu cách lại còn rộng lớn thế này,cô mất thật là nhiều thời gian mới ra đến cửa được,cô nhẹ nhàng nhìn qua khe cửa thì nhìn thấy có một chiếc xe hơi lớn rất đắt tiền đang đậu trước dinh thự,bên ngoài có một vị đàn ông trung niên,giương mặt nghiêm nghị nói: "Cô có thể để chúng tôi vào không?" "Các người là ai?" "Người đang ngồi trong xe là chủ nhân của nơi này!" "Là...

là...

chủ sao?"-cô bắt đầu lắp bắp,không phải chứ,là chồng cô sao?Ông ta về đây là để cùng cô nói chuyện à,hay là làm vài chuyện khác nữa?Tuy rằng biết ý nghĩ đó quá đen tối nhưng Mặc Hình cô vốn đã chuẩn bị trước tinh thần cho chuyện này,chỉ là nó đến nhanh quá.

Cô mở cửa rồi có ý muốn đi bộ vào thì người đàn ông lúc nãy lên tiếng: "Ông chủ kêu cô lên xe ngồi ạ!" "Hả?Lên...

lên xe sao?" "Vâng!" "À!Được!"-cô vẫn cố gắng giả vờ bình tĩnh mà bước lên xe.

Bên trong xe có một người đàn ông trung niên đang mỉm cười cùng cô và một nam nhân trẻ tuổi có khí chất vô cùng vương giả.

Không phải chứ,người đàn ông trung niên này là chồng cô,còn nam nhân kia là ai?Chắc sẽ không phải là con riêng của chồng cô chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trong bóng tối thì trong bóng tối

Ngồi trong cô một tiếng cũng không phát ra, cho đến khi vào phòng khách, người đàn ông trung niên trên xe ban nãy nhìn cô rồi mỉm cười dịu dàng:

"Chắc con đang hiểu lầm có phải không? Yên tâm đi, ta có vợ rồi, cũng có 2 đứa con rồi!"

"Thật?" - cô nhú mày nghi hoặc, nếu ông ấy không phải chồng cô thì là ai chứ

"Ừ! Chồng hợp pháp của con là nó!" - ông nói rồi đưa tay chỉ vào gương mặt không biểu lộ chút khác thường gì của nam nhân mà cô đã hiểu lầm là con riêng của chồng mình

"Anh... anh là Tiêu Đình Hạo?"

"Đúng! Có gì không vừa ý?" - tên nam nhân lộ rõ vẻ ngông cuồng của một vị thiếu gia đang nói chuyện với người hầu mà đáp lại cô

"Không, không có! Vậy tại sao ba của tôi lại?"

"Có thể là do chủ tịch Lâm nhầm lẫn gì đó! Do hôm đó con trai ta đang đi dự tiệc tại Pháp nên không thể về ký hợp đồng với công ty cha con nên ta mới đến thay mà thôi! Thuận tiện ta cũng biết nhà họ Lâm có hai cô con gái, nhưng ông ấy chỉ giới thiệu mỗi con cho ta, nhìn thấy con ta đã rất vừa ý!"

"Thì ra là do con không hiểu chuyện!" - cô mỉm cười ái ngại, nào ngờ chồng cô lại là một nam nhân soái ca như vậy, còn đẹp trai đến thế, lần này Lâm Gia Giai mới chính là người chịu thiệt thòi. Nghĩ đến vậy lòng dạ cô đã vui vẻ ra hẳn, từ ngày mai cô có thể danh chính ngôn thuận nói ra ngoài rằng Lâm Mặc Hình cô đã có chồng, còn là cực phẩm trong cực phẩm nữa nha! Đến lúc cô định hình lại thì đã thấy ba của chồng mình ngồi xuống ghế sofa uống trà:

"Từ ngày mai con có thể bước chân vào Tiêu gia rồi!"

"Dạ! Đây không phải là Tiêu gia sao ạ?"

"Ý ta là nhà chính Tiêu gia, con vẫn chưa bước qua, cũng chưa từng gặp mặt ai, ngày mai nên đến rồi!"

"Tại sao lại phải gấp gáp thế chứ? Cô ta xứng đáng để con mở miệng gọi một tiếng vợ à?" - Tiêu Đình Hạo đưa ánh mắt chán ghét lên người cô, cho dù anh ta nghĩ cô đến với anh ta vì tiền thì cũng nên suy nghĩ chứ? Nếu người ba kia của cô không đồng ý thì cô sẽ thuận thế lên làm đại thiếu phu nhân Tiêu gia à? Đáp lại ánh mắt của hắn, Mặc Hình chỉ nhẹ nhàng "trừng mắt lại."

"Theo con thì muốn thế nào?"

"Con cho rằng cứ để cô ta trong bóng tối cái đã, vợ cũng là vợ con, đem ra cho nam nhân khác nhòm ngó à?"

"Được, trong bóng tối thì trong bóng tối. Nhưng không lẽ tôi cứ phải ở nhà như vậy hoài sao?" - cô lên tiếng, nếu như làm vợ trong bóng tối cô cũng dễ dàng làm việc hơn, tuy sẽ không thể khoe khoang chồng con ra ngoài nhưng nếu hắn đã muốn thì cô cũng không ép buộc, cưỡng cầu làm gì cho mệt.

"Cô muốn đi làm?"

"Đúng vậy!" - cô gật đầu chắc nịch, cô muốn đi làm. Hắn nhú mày nhìn cô một lúc rồi lên tiếng

"Ha! Tiêu gia không đủ nuôi cô sao Lâm tiểu thư, à không là Tiêu thiếu phu nhân mới đúng"

"Tôi biết Tiêu gia đặc biệt rất giàu có, nhưng tôi cũng không phải vật nuôi mà suốt ngày cứ ăn không ngồi rồi, dù sao chúng ta cũng đã kết hôn, tiền có thể sẽ cạn kiệt, con cháu đời sau của anh tôi không quan tâm, nhưng tôi muốn con cháu tôi sống sung túc một chút!" - cô lạnh nhạt mở miệng đáp lại. Từ lâu đối với cô cái khái niệm về gia đình là rất mơ hồ, cô muốn sau này mình kết hôn có thể được chút lợi lộc từ chồng, tích góp để dành cho con cháu sau này được hạnh phúc và sung túc hơn. Còn ba hắn và hắn sau khi nghe được ý nghĩ của cô gái đối diện thì không khỏi bất ngờ, cô ấy quên mất mình là dâu nhà giàu sao? Còn nói muốn con cháu sung túc, tài sản Tiêu gia ắt thêm 10 đời nữa cũng chưa chắc hết nha. Ba hắn suy nghĩ một lúc rồi cũng nhận ra tình hình có chút ngay thẳng và đơn thuần của cô, thật là đáng yêu mà, cứ như vợ ông của mấy chục năm trước nhập vào ấy. Tiêu Đình Hạo suy nghĩ một hồi cuối cùng lên tiếng:

"Cũng được đi! Tôi sẽ cho cô đi làm, nhưng mà làm việc cho công ty tôi"

"Tại sao?"

"Nếu cô là tôi, cô sẽ mong vợ mình đi làm cho công ty đối tác à?"

"Nói cũng đúng!" - cô nghĩ lại cũng thấy bản thân thật là ngu ngốc, Tiêu thị là một tập đoàn lớn, đối tác làm ăn cả trong ngoài nước thì có thể nhận xét là rộng rãi, nếu không may cô đi làm cho một nơi khác mà để người ta biết cô là vợ hắn thì thật sự rất nhục, còn chưa nói đến cô sẽ bị tình nghi là mật báo, muốn sang đó cướp ý tưởng của họ cũng không chừng.

"Thế nào? Có làm không?"

"Làm!" - sau đó không lâu, Tiêu lão gia cũng đành đi về nhà ngủ với vợ mà để lại không gian riêng cho đôi trẻ. Trước khi đi ông vẫn ngoảnh đầu lại nhìn một cái rồi thở dài:

"Tuổi trẻ bây giờ thật là, chưa gì đã đuổi ta về nhà ngủ với vợ. Quán gia ông nghĩ xem bọn chúng định làm gì chứ?"-Tiêu lão gia mờ mờ ám ám mà suy nghĩ còn không chịu ngồi yên suốt trên đường về nhà vẫn cố ý gọi ông quán gia và cậu tài xế đang im lặng và tập trung lái xe của mình tham gia vào tư tưởng đen tối...

Ha...ha...tôi nay ta lại có ý tưởng dồi dào rồi các tình yêu ơi!~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Sinh con

Đợi khi xe của Tiêu lão gia đã đi khỏi, Tiêu Đình Hạo mới lên tiếng:

"Tôi có chuyện cần phải nói rồi!"

"Cứ nói đi!"

"Tôi cần một cô vợ biết nấu ăn, biết dọn dẹp nhà cửa, biết phục vụ chồng và nghe lời, tất nhiên là không muốn có chuyện li dị xảy ra, càng không muốn có chuyện ngoại tình vớ vẩn!"

"Ý anh là sao?"-cô nhíu mày nhìn hắn

"Tôi hiện tại là chồng cô, tôi vốn ghét bản nên sẽ không ăn bên ngoài, tôi muốn mỗi khi tôi về nhà và khi tôi thức dậy sẽ có thức ăn để ăn. Với lại bây giờ tôi không muốn có người làm, tôi và cô đã là vợ chồng, có nhiều lúc sẽ cần không gian riêng, bởi vậy tôi không cho phép trong dinh thự của mình có người ngoài, nên cô sẽ là người dọn dẹp, chăm sóc dinh thự"

"Nhưng tôi còn phải đi làm!"

"Cô sẽ được về sớm hơn tôi 1h đồng hồ, nếu như khi tôi về mà thức ăn chưa xong thì cô sẽ bị phạt!"

"Bị phạt? Vậy anh sẽ phạt gì tôi?"

"Chậm bao nhiêu phút làm bấy nhiêu hiệp"-hắn bình thản trả lời

"Nhưng tôi không muốn!"-cô nghe đến chuyện này mặt liền đỏ bừng cả lên, cái tên này, nói đến những vấn đề nhạy cảm như vậy đúng ra hắn phải rất thận trọng phải, vậy mà còn có thể vô cùng điềm tĩnh trả lời cô

"Tôi vốn cưới vợ về là để sinh con, tìm người nối dõi và phục vụ tôi, chẳng phải cô cũng rất muốn có con hay sao? Nếu không cùng tôi có con thì cô định tích góp tài sản của mình cho ai đây?"

"Anh nói cũng rất đúng!"-cô gật gù suy nghĩ, đúng vậy, ước mơ của cô chính là tích góp tiền cho con cháu của mình, làm sao mà có con khi không có cha của nó chứ

"Được rồi, không nói nhiều nữa, chúng ta cùng nhau sinh con!"-chưa để cô suy nghĩ xong hắn đã đứng dậy kéo cô đi lên phòng trong sự khó hiểu của cô. Tối hôm đó...có một con cừu hồng ngu ngốc, đợi đến khi bị sói xam ăn sạch rồi mới biết mình bị ăn:

"Tiêu Đình Hạo! Tên chết tiệt nhà anh! A....a....nhẹ lại, chậm lại ư...đau quá...a....a....um~~~~~".

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ngô Kinh Nghiêm trở về

Sáng hôm sau là chủ nhật, Tiêu Đình Hạo ở nhà mà không đi làm, còn cô...thì lại đang mệt lử nằm trên giường, dù sao thì đó cũng là lần đầu của cô vậy mà hắn một chút nhẹ nhàng cũng không có, chẳng phải người ta vẫn thường nói lần đầu như lên thiên đàng, sung sướng như mộng xuân sao? Đúng là đối trá mà, rõ ràng là như xuống địa ngục gặp diêm vương thì có. Trong khi cô đang lằm bằm chửi rủa thì điện thoại của cô reo lên:

"A lô"-do đang tức giận nên cô cũng quên xem tên người gọi mà trả lời luôn

"Mặc Hình! Là anh!"-từ bên kia một giọng nói của một chàng trai vang lên

"Ngô ca ca! Anh về rồi?"-cô vui vẻ ngồi dậy

"Ừm! Anh đang ở sân bay, em đến đón anh nhé, anh không có số của ai ngoài em cả!"

"được! Vậy anh đang ở sân bay nào?"

"Sân bay S, em đến nhanh nha!"

"Dạ!"-quên cả việc mình đang mệt, Mặc Hình nhanh chóng tìm cho mình một bộ đồ gọn gàng chạy đi thay, cô búi tóc lên đỉnh đầu, ăn mặc thoải mái còn trang điểm nhẹ rồi đi xuống nhà. Dưới nhà, Tiêu Đình Hạo vừa nấu xong bữa sáng định lên kêu cô thì đã thấy bóng dáng cô xuống nhà, nhưng cô không có ý định sẽ ngồi ăn với hắn:

"Cô định đi đâu sao?"-hắn vừa uống cà phê vừa nhìn cô đi xuống

"Ừm, tôi đi gặp người bạn! Cảm ơn bữa sáng nha!"-cô chạy đến lấy chiếc bánh sandwich trên bàn bỏ đi

"Hừ! Là loại bạn nào chứ?"-hắn lầm bầm rồi quay sang đọc báo... Vài phút sau, Lâm Mặc Hình liền có mặt ở sân bay, vừa đợi không lâu thì cô đã nhìn thấy một nam nhân dáng vẻ cao ráo đi đến mỉm cười:

"Tiểu Hình! Lâu rồi không gặp em nhỉ? Xinh đẹp hẳn ra!"

"Lâu rồi không gặp, anh cũng đẹp trai ra nha, còn rất ra dáng người nói dối của gia tộc Ngô đó!"

"Vậy sao? Không ngờ em lại có mắt thẩm mỹ đến vậy, anh vốn dĩ cảm thấy mình rất đẹp, nhưng lại ngại không dám hỏi ai, giờ em khen thì chắc chắn là đẹp rồi!"-anh giả vờ ngẫm nghĩ rồi thốt ra một câu nói đùa với cô. Anh, Ngô Kinh Nghiệm là thanh mai trúc mã của cô và Gia Giai, từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, bí mật của cô dường như chỉ có một mình anh biết. Bởi vì trên đời này, Lâm Mặc Hình cô chỉ tin ở một mình anh...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Không xem là em gái

Tại quán cà phê...

"Em dạo này sống thế nào?"-Ngô Kinh Nghiệm vừa nhâm nhi cà phê vừa nhìn gương mặt xinh đẹp của Mặc Hình

"Ừm...em khá tốt, vừa kết hôn không lâu!"-cô ái ngại mở miệng nói, nếu là đối với người ngoài cô thật sự sẽ không nói ra, nhưng trước mặt cô là người anh mà cô đã xem như người một nhà, làm sao cô có thể giấu giếm anh được cơ chứ? Nhưng Mặc Hình cô mãi mãi không hiểu rằng nam nhân trước mặt mình không hề xem cô là em gái, từ nhỏ Kinh Nghiệm đã có tình cảm đặc biệt với một mình Mặc Hình. Ba mẹ anh bọn họ cũng biết, họ cho phép anh yêu cô, nhưng trước hết anh cần phải đi du học cái đã, Dù sao với trách nhiệm là người kế thừa Ngô gia, anh vẫn phải làm tròn trách nhiệm của mình, phải cố gắng học và tốt nghiệp trường danh tiếng, dùng những gì mình học được để quay về phụ giúp ba điều hành công ty. Đến cuối cùng, khi anh tốt nghiệp xong, anh được nhờ ở lại thêm một năm nữa để giúp bạn làm việc, thật không ngờ anh lại về trễ, đáng lý ra anh đã không phải mất cô như vậy. Ngô Kinh Nghiệm giả vờ bình tĩnh hỏi:

"Hắn ta tốt với em chứ?"

"Thật lòng mà nói thì chính em cũng không rõ, hắn và em vốn dĩ cũng chỉ ký một cái tên trên giấy kết hôn, ở chung nhà đến hôm nay cũng đã gần một tuần nhưng em cũng chỉ mới biết mặt hắn vào tối hôm qua, tân hôn cũng không có mặn nồng tình cảm gì, tất cả chỉ vì những mục đích mà cả hai cần đạt được. Hôn nhân của em là được ba em sắp đặt từ trước, chồng em là đối tác lớn của ông, ông đã hiểu lầm đối tác của mình là một nam nhân trung niên nên khi nghe được đối tác của mình cần một người vợ, ông ấy đã...đem em ra làm vật trao đổi cho hợp đồng của mình thay vì Gia Giai, ông nói với mẹ 2 rằng ông tuy nhà bọn họ giàu nhưng ông rất sợ Gia Giai bị thiệt thòi, em ấy còn nhỏ, vậy còn em chứ? Em rốt cuộc đã làm sai cái gì? Em chỉ muốn rời khỏi Lâm gia, từ bỏ chức vị tiểu thư và cái tài sản đó rồi cao chạy xa bay, trở thành người mà em muốn, sống một cuộc sống của riêng em, vậy mà...bọn họ lại không thể nào cho em toại nguyện!"-cô cười nhạt, ba của cô thật là cuồng công việc quá rồi. Ngay cả con gái của mình ông cũng có thể nhẫn tâm đem đi bán, không biết đến chừng nào thì Lâm Gia Giai mới bị ông đem ra làm món quà thương mại đây nữa. Ngô Kinh Nghiệm nhìn gương mặt có chút đau thương của nữ nhân trước mặt thì luôn luôn tự trách, nếu anh đến với cô sớm hơn có thể cô đã không phải quyết định cho mình một con đường như vậy rồi

"Tiểu Hình, là do anh không bảo vệ được em!"

"Tại sao lại trách anh chứ? Anh còn công việc của anh, tương lai của anh, làm sao có thể suốt đời bảo vệ cho em được chứ?"

"Nhưng đó là lời hứa của anh dành cho em!"-10 năm trước,khi Mặc Hình 10t và Kinh Nghiệm 13t...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Buông bỏ lời hứa của trẻ con

Hôm đó là ngày mẹ của Mặc Hình qua đời,cô bé đã khóc rất nhiều và cũng không có ý định sẽ ngừng khóc,rồi Ngô Kinh Nghiệm xuất hiện,cậu chạy đến bên cô bé đáng yêu đang khóc đó mà ân cần hỏi:

"Tiểu Hình?Em tại sao lại khóc vậy?"

"Hức....hức...mẹ không thương Tiểu Hình,mẹ bỏ đi mất rồi,ai cũng nói mẹ đi xa lắm rồi,sẽ không về với Tiểu Hình được nữa,hức...hức"

"Tiểu Hình ngoan,mẹ rất thương Tiểu Hình đấy,nhưng mà mẹ của em đã mất rồi,mẹ mất thì phải để cho mẹ nghỉ ngơi chứ,đúng không?Từ nay về sau anh Kinh Nghiệm sẽ bảo vệ và chăm sóc Tiểu Hình thay cho mẹ nhé!"-cậu ể vui vẻ mở miệng nói,cô bé đáng yêu sau khi nghe xong lời hứa đó thì ngừng gương mặt đầy nước mắt của mình lên nhìn cậu:

"Anh nói thật chứ?"

"Ừm,anh sẽ không nói dối em đâu!Mau nín khóc đi nào,mẹ sẽ không vui đâu đấy"

"Um!Vậy...vậy Tiểu Hình sẽ không khóc nữa đâu,Tiểu Hình đi về với anh Kinh Nghiệm"-kể từ khi đó bên trong đầu óc của Ngô Kinh Nghiệm đã tự mình đưa ra một sứ mệnh vô cùng cao cả,đó chính là bảo vệ cho Tiểu Hình mà cậu...Quay về với hiện thực,cô cũng chỉ hồi tưởng lại rồi tự mình mỉm cười,con người vốn dĩ có rất nhiều lời hứa mà,nếu như đã không thực hiện được thì thôi,cô không ép,anh còn phải lo cho anh nữa chứ.Cuộc trò chuyện của bọn họ cuối cùng không có điểm chung,một kẻ quyết không buông một kẻ lại âm thầm buông bỏ,rốt cuộc bọn họ vẫn phải xoay lưng về nhau mà đi về mái ấm của riêng mình.Tối hôm đó Tiểu Đình Hạo cũng chẳng hỏi đến chuyện hôm nay của cô,cô cũng chẳng cần trả lời,cứ vậy mà lên phòng đi ngủ trước.Còn một mình Tiểu Đình Hạo ở dưới nhà,hắn lẳng lặng lấy điện thoại ra gọi cho một tên thuộc hạ

"Hôm nay cô ấy đã đi đâu?"

"Dạ thiếu phu nhân đến sân bay đón một nam nhân trẻ tuổi,sau đó cả hai người đến ngồi nói chuyện tại quán cafe gần đó không lâu thì về rồi ạ!"

"Tên nam nhân đó các người có biết là ai không?"

"Dạ...có thể chính là Ngô Kinh Nghiệm thiếu gia Ngô thị ạ!"

"Ngô Kinh Nghiệm?Anh ta về nước sao?"-hắn lúc đó trở nên bất an vô cùng mà lăm lăm trong miệng..

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tôi rất trong sạch

Sáng hôm sau,khi ánh mặt trời ló dạng chưa lâu thì cô đã thức dậy,cô vốn đã quen như vậy rồi,từ nhỏ ba cô đã hay đi làm xa,ông không hề biết rằng đứa con gái lớn của ông đã phải thức dậy từ sớm để dọn dẹp nhà và nấu thức ăn sáng cho vợ 2 và con gái nhỏ của ông ấy,càng không biết rằng cô không được phép ăn chung với bọn họ mà phải từ làm ăn,sau khi làm xong việc thì mới được đi học,cô cũng không được đi xe hơi đến trường,cô phải đi bằng xe buýt nhờ vào tiền ăn vặt hằng tháng của ba mình đưa cho,có nhiều khi bọn họ còn bắt cô làm nhiều việc hơn hại cô trễ giờ bắt chuyến xe buýt,hôm đó cô một là nhờ bạn chở đi,còn hai...chính là tự mình đi bộ.Chuyện đó xảy ra liên tục cho đến khi cô 15t và Ngô Kinh Nghiệm 18t,anh mới biết được chuyện này,anh trách cô tại sao lại một mình gánh vác mà không nói cho anh biết,tại sao lại không dựa dẫm anh,không nhờ vả anh,lúc đó cô cũng chỉ biết im lặng,nói làm sao bây giờ,không lẽ nói thẳng mình không muốn trở thành gánh nặng của người khác,không muốn mơ mộng hão huyền,càng không muốn dựa dẫm nhiều quá.Cũng như khi bạn dựa vào một thứ mà bạn không chắc chắn thì cũng có khi nó sẽ khiến bạn té ngã,cô chính là sợ một ngày nào đó sự dựa dẫm của cô đối với anh đã quá mức kiểm soát,sợ rằng mình sẽ mơ mộng rằng anh thích mình,dù sao thì cô cũng không xứng với một người tuyệt vời như anh,và lại...Lâm Gia Giai cũng rất thích anh.Khi còn nhỏ,Ngô Kinh Nghiệm thường đến Lâm gia chủ yếu là vì cô,tuy rằng mẹ 2 rất ghét chuyện đó nhưng đối với một người mà trong tương lai chính là người thừa kế duy nhất của Ngô thị thì bà ta lại không dám động vào,tất nhiên bà ta cũng không để yên cho cô,càng lớn,con gái bà ta bắt đầu biết yêu là gì và người nó chọn để yêu lại chính là anh,à ta vì muốn giúp con mình mà có khi nhốt cô trên phòng rồi khi anh đến lại bảo cô không có ở nhà,tạo điều kiện cho con gái của bà ta đi chơi với anh.Nhưng anh không thích Gia Giai,lần nào

cũng vậy,rõ ràng cô ta biết anh ấy sẽ không để ý đến cô ta nhưng lần nào cô ta cũng đeo bám lấy anh ấy,đeo không được thì về nhà đánh cô,chửi cô,nói cô và mẹ cô là một thứ đê tiện,chuyên gia cướp tình yêu của người khác,lúc đó cô cũng chỉ biết cầm hận trong lòng,chính là mẹ con cô ta cướp lấy ba của cô,hại mẹ cô bị chê cười với kiếp số chung chồng,cô ta cũng chỉ nhỏ hơn cô một tuổi,nếu như không phải là vì mẹ cô ta leo lên giường ba cô thì cô ta có được ngày hôm nay sao?Cô lúc đó lại không thể phản kháng được.Bởi vậy mới thấy,tuy cô rất biết ơn Ngô Kinh Nghiệm,rất quý anh,cũng từng rất thích anh,nhưng xung quanh những chuyện xung quanh anh đều là chuyện buồn,cô làm sao có đủ can đảm mà chạy gần đến anh chứ?Bây giờ càng khó hơn,cô đã kết hôn,cô không thể luyến tiếc bất cứ chuyện gì nữa,cô phải sống một cuộc sống mới với một người đàn ông mới của cô thôi...vì....cô đã hết cách rồi

7h30",Tiêu Đình Hạo cuối cùng cũng chịu đi xuống nhà,trên bàn ăn thức ăn của cô nấu đã muốn nguội cả rồi,hắn ta thật sự tối qua có ngủ hay sao?Cô nhìn gương mặt khó chịu của hắn mà nuốt không trôi thức ăn,cô như vậy mà lại có được một người chồng khó hiểu như anh ta,nhất định là do kiếp trước cô đã làm rất nhiều việc xấu nha

"Hôm qua cô đi đâu?"

"À,tôi đi đón bạn ở sân bay"

"Nam hay nữ?"

"À...là nam!"

"Cô không nhớ quy định của tôi sao?Không được ngoại tình nhảm nhí"

"Tôi không có!Tôi rất trong sạch!"

"Thật sao?Tôi không nhìn thấy chuyện đó!"

"Không liên quan đến anh,dù sao thì với mấy chuyện kiểu đó tôi sẽ không làm!"-cô cuối cùng không ăn nổi nữa đành phải đi lên lầu thay đồ.Có lẽ trong mắt hắn cô không phải loại phụ nữ đáng hoàng gì,cô chỉ cười lạnh.Hắn thì khác,nhìn theo bóng lưng đang đi lên cầu thang hắn chỉ cảm thấy mình hơi quá đáng,rõ ràng biết cô ấy đã là của mình,nhưng hắn lại không an tâm,hắn rất sợ,sợ sẽ mất cô thêm một lần nữa,dù sao thì cũng không được phép xảy ra chuyện đó,dù cô không nhớ gì về hắn,không còn yêu hắn nữa thì hắn vẫn sẽ ép cô ở lại bên mình...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiêu Triết Quân lại là em chồng?

Sau đó đến tận 8h thì cô và hắn mới cùng nhau ra khỏi dinh thự mà đi đến Tiêu thị,trong vai trò là một trợ lý mới được tuyển vào,cô nhận được rất nhiều ánh mắt không mấy thiện cảm từ phía những cô nhân viên chân dài của hắn,chẳng lẽ bây giờ họ bắt cô phải đứng lên tuyên bố rằng người đàn ông trước mặt này chính là chồng cô còn cô chính là chủ tịch phu nhân của bọn họ?Hãy,đúng là đám người phiền phức mà.Cô lẳng lặng đi theo hắn lên tầng cao nhất của tập đoàn,không hiểu tại sao các boss lớn luôn luôn thích để văn phòng của mình ở trên cao nhỉ?Không lẽ bọn họ không sợ một ngày nào đó tập đoàn bị cúp điện sao?Lúc đó thang máy không thể hoạt động,để xem bọn họ làm thế nào,đi bộ chắc luôn!Nhưng mà ngay sao đó cô lại phải suy nghĩ kĩ một lần nữa,có khi tại tập đoàn sẽ có nguồn điện dự trữ nhỉ?Lo liên tưởng đến suy nghĩ ngu ngốc của mình cô lại không hề biết rằng mình đang đi thẳng vào người đàn ông trước mặt và tông vào anh ta:

"A!Xin...xin lỗi!"-cô háp tấp xin lỗi người trước mặt,cậu ta đứng lên mỉm cười với cô

"Không sao đâu!Cô đừng lo lắng!"

"O...Tiêu Triết Quân,là cậu sao?"-cô giật mình nhìn cậu.Tiêu Triết Quân là học đệ của cô,cậu nhỏ hơn cô một tuổi và thân với cô chỉ sau Kinh Nghiệm.Triết Quân nhìn cô rồi từ bất ngờ trở thành vui vẻ

"A!Chúng ta thật có duyên,từ bây giờ chúng ta sẽ trở thành bạn hữu,bạn cùng thuyền,cùng chí hướng,giúp đỡ tập đoàn phát triển"

"Triết Quân!Cậu không cần đi làm hay sao?"-bỗng hắn từ đâu xuất hiện làm cô giật cả mình mà lùi sang một bên.Cậu nhìn hắn rồi cũng nhả nhận nói:

"Anh trai!Lâu rồi không gặp!"

"Anh trai?Triết Quân à,cậu đừng nói với tôi rằng Tiêu...à không chủ tịch Tiêu là anh trai của cậu nha!"-cô lần này lại sốc thêm một lần nữa khi mà Triết Quân nhẹ nhàng gật đầu nói đúng,cái gì đây,cô hiện tại lại trở thành chị dâu của cậu ấy rồi.Mặc Hinh cuối cùng cũng không thể nào nhanh chóng tiếp thu được,cô cứ để mặc cho người chồng họ Tiêu của mình nắm tay dẫn đi,khi bóng dáng của hai người đã đi khuất,Tiêu Triết Quân lại mỉm cười lạnh lẽo một cái rồi nói:

"Đúng là có duyên thật!"..

Chương 10: Triệu Ái Mỹ lẳng lơ

Hắn vô cùng tức giận, vốn dĩ hắn định đi trước để mặt cho cô đi sau, nào ngờ đi một lúc thì đã không nhìn thấy bóng dáng cô đâu nữa, hắn lúc đó đã rất lo lắng vừa chạy đi tìm thì liền nhìn thấy cô và Tiêu Triết Quân, em trai mình đang cùng nhau vui vẻ trò chuyện, tại sao Lâm Mặc Hình lại có sức hút đối với đàn ông đến thế chứ? Thật là hết chịu nổi mà, nếu như không phải vì cô muốn đến đi làm thì hắn còn lâu mới để cô đến, số lượng nam nhân viên trong tập đoàn là rất lớn, nhất định không thể để cô ở gần bọn họ được. Cuối cùng Tiêu Đình Hạo đã nghĩ ra một cách, từ ngày hôm đó tất cả những bản kí tên này nọ đều là do thư kí của giám đốc bộ phận đưa đến hoặc nữ nhân viên đem đến, chuyện quan trọng thì có thể thông báo bằng điện thoại, trên tầng cao nhất của tập đoàn ngoài hắn, cô và các nữ thư kí ra thì không được xuất hiện bóng dáng đàn ông. Cũng bắt đầu từ đó những nữ thư kí được chọn và toàn thể tập đoàn đều bàn tán rằng chủ tịch của bọn họ đang âm thầm tuyển vợ nên mới đưa ra quy định khó hiểu này. Một số người cũng vì vậy mà ăn mặc hở hang, trang điểm đậm nhạt nhìn vô cùng nổi bật trước khi lên tầng của hắn, cô thì vẫn lo kiểm tra số liệu của tập đoàn, sắp lịch, làm những việc nhỏ bé của một nữ trợ lý kiêm vợ của chồng mình. Cho đến một hôm, nữ giám đốc phòng sáng tạo, tổng tài nữ duy nhất của tập đoàn Tiêu thị đến, khác với những nữ nhân khác mà cô từng gặp, nữ giám đốc này lại tỏ vẻ cao quý và xác xược hơn nhiều. Cô ta chính là Triệu Ái Mỹ.

"Này! Cô là ai? Tại sao giờ này còn ở đây? Là nhân viên mới sao?"

"Vâng! Tôi là trợ lý của chủ tịch ạ!" - cô nhẹ nhàng mở miệng nói

"Hừ! Bây giờ chủ tịch còn cần có trợ lý nữa sao? Anh ấy bận đến vậy?" - thật ra lý do Triệu Ái Mỹ không biết cô là do cô ta mới đi dự cuộc họp tại chi nhánh ở Mỹ của Tiêu thị về.

"Vâng! Nếu cô cần gì cứ nói với tôi, tôi sẽ báo lại với chủ tịch!"

"Hừ! Thứ người như cô thì biết gì chứ? Nhớ cho kĩ, Đình Hạo vốn dĩ là của tôi, tôi chính là vị hôn thê của anh ấy, nếu như cô dám bén mảng đến gần anh ấy thì cô chết chắc với tôi!" - nói rồi cô ta xoay bước về phía Phòng chủ tịch không một cái gõ cửa mà bước vào, từ bên ngoài cô nghe rõ tiếng nũng nịu kinh tởm của cô ta:

"Đình Hạo à! Người ta rất nhớ anh!"

"Cô nên biết si diện một chút đi! Có chuyện gì không?"

"Áy da! Thì người ta lên đây tìm anh là do có chuyện a!~..." - nghe được đến đó cô đã nhũn mày tức giận, hắn như vậy mà lại không đuổi cô ta ra ngoài, như vậy mà lại nghe cô ta nói, thật là tức chết mà, cô như vậy lại tức giận quay gót đi lên sân thượng mà không biết rằng có một người đã nhìn thấy tất cả..

Chương 11: Thử vượt tường

Trên sân thượng, cô tức giận quay mình nhìn xuống dòng xe tấp nập bên dưới mà lằm bằm trong miệng:

"Tên khốn Tiêu Đình Hạo! Tôi là vợ anh mà cái gì cũng phải tùy ý anh! Còn dám để nữ nhân khác quần mình trước mặt vợ, thật không biết xấu hổ, tôi trừ ẻo anh kiếp này không sinh được con trai, không có kẻ nối dõi, tốt nhất là bị yếu sinh lý luôn đi! Ý mà không được, nếu như vậy giống nói xinh đẹp và thông minh của mình thì sao nhỉ?" - cô tức giận tuôn một trận chửi rửa rồi lại nhớ đến một vấn đề, cô chính là vợ hắn a, làm sao lại có một cô vợ trừ ẻo chồng không có con được chứ, thật là ngu ngốc mà. Bổng..

"Mặc Hình? Sao chị lại ở đây?" - cô quay mặt lại thì đã nhìn thấy Triết Quân đang cầm cốc cafe trên tay, chắc là cậu định lên sân thượng uống cafe, bây giờ tự dưng lại bị kẻ như cô cản trở rồi.

"Cậu định lên đây uống cafe sao?"

"Ừm! Giờ đã trưa rồi, chị cũng mau quay đến nhà ăn đi, xong còn quay lại làm việc nữa, anh của em rất nghiêm khắc đấy!" - Triết Quân lại nhẹ nhàng mỉm cười, cậu luôn là như vậy, vui vẻ hòa đồng, ôn nhu dễ bảo, ở gần cậu đúng là rất vui vẻ, không như anh của cậu ta, đúng là một kẻ đáng ghét mà. Cô lại nghĩ đến hắn nữa rồi, thật tức chết đi cho được.

"Chị uống không?"-cậu chia ly cafe của mình cho cô,cô cũng rất tự nhiên lấy quay uống một chút

"Cám ơn cậu!"-cô và cậu chẳng nói gì thêm nữa,cả hai chỉ đứng đó nghe tiếng gió vi vu thổi cùng với tiếng xe chạy tấp nập bên dưới,được một lúc,Tiêu Triết Quân lại lên tiếng:

"Mặc Hình à!Chị đã kết hôn chưa?"

"Hả?"

"Không cần ngạc nhiên như vậy,chị đã kết hôn chưa?"

"Ừm...rồi!Có chuyện gì sao?"-cô hơi ngập ngừng một chút rồi nói thẳng

"Hắn...tốt với chị chứ?"

"Chị...cũng không rõ lắm!"-cô liếc mắt sang hướng khác,lơ đãng không muốn nghĩ tới

"Vây...chị có muốn thử biết thế nào là tình yêu thật sự không?Nó có thể giúp chị biết được hắn có yêu chị không đấy"-cậu nhanh chóng đã tiến đến gần cô,bây giờ cả hai người chỉ còn cách nhau khoảng vài mm nữa,cô hiện tại còn có thể nghe thấy tiếng thở đều đều và âm áp của cậu ở ngay trên đỉnh đầu của mình,Tiêu Triết Quân như vậy lại cao hơn cô,cậu khẽ nâng gương mặt của cô lên,cúi đầu mình xuống,nhẹ nhàng hỏi:

"Thử một lần vượt tường không?"...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Truy hỏi

Cô giật cả mình,cậu như vậy lại mở miệng hỏi cô một câu hỏi kiểu đó,rất cuộc là cậu đang nói giỡn hay nói thật vậy chứ?Trong lúc cô còn đang phân vân thì cậu đã cười lên:

"Lâm Mặc Hình ơi Lâm Mặc Hình,chị đứng là dễ chọc ghẹo mà!"

"Cậu...Tiêu Triết Quân!Tên khốn khiếp nhà cậu!"-cô mặt đỏ bừng bừng,từ khi nào mà bản thân cô lại trở nên nhạy cảm bởi những từ ngữ không đứng đắn như vậy chứ?Mặc Hình nhẹ nhàng thở đều,cô cần bình tĩnh lại,xém chút nữa cô đã bị Triết Quân lừa thành công rồi,à không,như vậy thì cậu ta cũng đã thành công lắm rồi.Cũng vừa hết giờ ăn trưa,trong bụng cô một hạt com còn không có,cứ vậy cô cùng Triết Quân chia nhau ra tại sân thượng rồi kẻ đi trước người đi sau,nhưng Mặc Hình cô có lẽ mãi mãi sẽ không biết rằng ánh mắt của Triết Quân đã không còn dịu dàng và ôn nhu như lúc đầu nữa.Đi đến chỗ ngồi của mình cô chỉ nhìn thấy bóng dáng của hắn đang ngồi ngay tại đó,về mặt có chút không tốt,chết mất rồi,bây giờ cô mới nhớ,cô...đã quên mua com cho hắn rồi:

"Tôi...tôi xin lỗi!"

"Lâm Mặc Hình,rất cuộc cô đã đi đâu?"-hắn tức giận nhìn cô,hắn không phải tức giận vì đói,hắn chỉ tức giận vì cô tự dưng biến mất,hắn không biết cô đã đi đâu và hắn đã rất lo lắng.Cô bây giờ cũng không biết nên nói thật hay nói dối nữa,tự dưng cô lại cảm thấy cổ họng mình nghẹn lại,cô sợ cái gì đó,nó làm cô không dám nói quá nhiều,cô đành vờ vờ nói:

"Tôi ở trên sân thượng!"

"Hóng gió?"-hắn nhướn mày nhìn gương mặt đang biến sắc và luống cuống của cô,cô đang nói dối

"Ừm!"

"Một mình?"

"Tôi..."-cô lại không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn chỉ biết loay hoay tìm cách biện bạch

"Nếu đã không nói dối được thì thôi,cứ mỗi lần nói dối cô lại phải luống cuống cả lên,mắt nhìn qua nhìn lại thật sự rất khả nghi đấy!"

"Cứ mỗi lần?Anh...từng gặp tôi trước đây sao?"

"Không...không phải,chỉ là tôi nói nhầm mà thôi,ý tôi là tôi thường gặp những người như vậy!"-cuối cùng bọn họ đã quên mất chuyện mình đang nói,bởi vì cả hai người đều có những chuyện chỉ sợ nói ra sẽ khiến đối phương tổn thương mà thôi.Tuy rằng không ai có thể nhìn thấy bầu không khí hiện tại nhưng t/g có thể thấy rằng ở đâu đấy trong bầu không khí nơi bọn họ đã len lỏi chút tình ái ngọt ngào và ghen tuông,hờn dỗi..

Chương 13: Để anh giúp em hạ hỏa nhé?

Từ ngày Triệu Ái Mỹ trở về, không ngày nào mà cô ta không chạy đến phòng chủ tịch náo loạn, lúc thì ký tên hợp đồng, lúc thì đi ăn cơm với đối tác, có nhiều lúc Mặc Hinh đã phải cố gắng lịch sự nhất có thể để không đập bàn hỏi thẳng rốt cuộc cô ta thiếu hơi đàn ông đến cỡ nào. Tiêu Đình Hạo đối với sự việc đáng hận này lại vô cùng bình thường, một chút tức giận cũng không có, còn thương vì đi ăn với cô ta mà không về nhà ăn cơm, có khi còn mấy ngày liền không về nhà, nếu như không phải vì cô và Triệu Ái Mỹ làm cùng công ty thì cô đã đến nhà cô ta phóng hỏa từ lâu rồi. Đã 1 tháng trôi qua sự việc này thật sự là churong tai gai mất, cô không thể chịu được nữa. Đến lúc Triệu Ái Mỹ lên thang máy lên phòng của hắn, cô liền chạy vào phòng khóa chặt cửa lại. Tiêu Đình Hạo vốn đang điễm tình ngồi xem lại sổ sách lại bị tiếng khóa cửa mạnh bạo của cô gây sự chú ý:

"Có chuyện gì mà lại khiến cô vào phòng không gõ cửa như vậy?"-hắn nhíu mày không vừa ý

"Tiêu Đình Hạo! Tôi là vợ anh, tôi có quyền, không phải Triệu Ái Mỹ vào phòng cũng không cần gõ cửa sao?"

"Được rồi! Vậy có chuyện gì?"

"À..."-cô nhếch môi lên nhìn gương mặt còn đang ngơ ngác của hắn, từ từ đi đến gần hơn, lấy từ trong túi ra chiếc điện thoại của mình thuận tiện mở một cuộn ghi âm do chính cô cắt ghép tí mĩ:

"Ừm...a....nhanh....nhanh lên...a....a....chết em mất!"-từ trong điện thoại vang lên một giọng nữ diễn viên Jav chuyên nghiệp hòa lẫn vào là tiếng nam nhân thờ dốc cùng tiếng da thịt va chạm vô cùng sống động, có thể khiến người khác hiểu nhầm ngay khi nghe thấy. Tiêu Đình Hạo khi nghe thấy những âm thanh đó thì trên trán liền xuất hiện ba vạch hắc tuyến:

"Lâm Mặc Hinh! Đây là công ty!"-không để ý đến lời nói của nam nhân kia, cô nhẹ nhàng cởi bỏ toàn bộ cúc áo sau đó liền cởi bỏ bra màu đen ren của mình xuống nền nhà

"Mặc Hinh, đừng thử thách tôi, nếu không tôi sẽ ăn em!"

"Vậy anh muốn ăn lắm sao?"-cô tức giận đi đến bên hắn nhanh chóng đã nhảy lên, ngồi vào lòng hắn

"Mặc Hinh!"

"chồng à! Anh không cảm thấy Triệu Ái Mỹ đến đây sẽ gây phiền phức sao? Em vốn giúp anh nha!~"-nói rồi cô liền nghe thấy tiếng gót giày của Triệu Ái Mỹ đang nhanh chóng chạy đến, chưa đến 1 giây cô ta đã đập cửa gào thét:

"Mở cửa! Tiêu Đình Hạo! Anh rốt cuộc đang làm cái gì?"-nghe thấy giọng nói của cô ta, cô chỉ vui vẻ quay lại nhìn hắn rồi chủ động hôn lên đôi môi ấy, tuy lúc đầu hắn hơi bất ngờ nhưng ngay sau đó đã hiểu chuyện gì đang xảy ra liền thành thực đáp trả đưa cô trở thành nạn nhân. Bàn tay của hắn vốn dĩ không để yên, cho dù Mặc Hinh cô là người mở đầu chuyện này nhưng khi nghe thấy những âm thanh không trong sáng đó thì cũng rất miễn cưỡng. Đường như hắn cũng hiểu rõ điều đó nên mới có ý trêu đùa cô, đem bàn tay của mình từ từ thăm dò vùng tư mật bên dưới:

"A! Tiêu...Tiêu Đình Hạo anh! A...a...ừ..."-cô bất ngờ tròn mắt nhìn hắn, hắn muốn thật sao? Không sợ để Triệu Ái Mỹ nhìn thấy à?

"Vợ...em ướt cả rồi, để anh giúp em hạ hỏa nhé?"-hắn cười ma mị, cả hai người lúc này đều là bị dục vọng chiếm đóng mà không hề để ý đến Triệu Ái Mỹ đang ở bên ngoài...

Chương 14: Triệu Ái Mỹ bỏ cuộc

Cô trừng mắt nhìn hắn, tên nam nhân này không phải lúc nãy còn nói đây là công ty sao? Bây giờ còn dụ dỗ cô ngay trên bàn làm việc thế này, đúng là sắc lang khôn khéo. Cô nhẹ nhàng đẩy hắn ra, tự mình đứng lên tắt ghi âm kia rồi để nguyên hiện trạng mà bấm chốt mở cửa, bên ngoài Triệu Ái Mỹ vốn đang dựa vào cửa, tay vịn tay cầm cửa nên chỉ cần cô bấm mở là cô ta liền từ bên ngoài xô vào mắt đũa mà té:

"ò! giám đốc Triệu, không cần làm lễ như vậy! Tôi nhận không nổi a!"-cô vui vẻ quay lại gài cúc áo nhưng lại cố ý không mặc bra vào mà để trên nền đất

để thu hút ánh mắt của cô ta

"Lâm Mặc Hình! Cô là đồ hồ li, dám công khai quyền rũ chồng người khác!"

"Ồ? Tiêu Đình Hạo có vợ rồi sao?"

"Phải, anh ấy đã kết hôn rồi, cô đừng mơ tưởng nữa!"

"Cô biết anh ấy kết hôn mà còn dám ngày ngày kề cận, quyền rũ không buông?"

"Chỉ... chỉ là... tôi..."

"Hừ! Xin lỗi cô Triệu, chắc cô cũng chưa nhìn thấy mặt của Tiêu thiếu phu nhân đâu nhỉ? Bởi vậy nên mới cho rằng mình dễ dàng một chút liền có thể cướp mất địa vị của cô ấy?" - cô cười lạnh, rõ ràng là giấu đầu lờ đuôi mà, mới cách đây một tháng chính cô ta đã nói với cô rằng cô ta chính là vị hôn thê của Tiêu Đình Hạo vậy mà bây giờ trước mặt hần ta lại dám nói hần ta đã kết hôn, đúng là nữ nhân ngu ngốc

"Thôi đủ rồi! Vợ à, rõ ràng em biết rõ em là ai, còn muốn giả vờ với cô ta đến bao giờ?" - hần dựa người vào ghế, dục vọng trong người vẫn còn tan chưa hết chỉ đợi đến lúc Triệu Ái Mỹ đi ra mà hành động tiếp thôi

"Cô... cô... không lẽ lại là?"

"Đúng, tôi chính là vợ của Tiêu Đình Hạo, một tháng qua tôi nể tình Tiêu Đình Hạo anh ta chưa có cách nào đuổi cô nên mới im lặng cho qua, nhưng cả tháng nay cô không đến nơi dự đồ chồng tôi thì lại dám cả gan để anh ấy đi ăn với cô mà không về ăn cơm với vợ, cô cảm thấy như vậy thì hà dạ lắm sao?"

"Cô thì xứng với anh ấy ở chỗ nào? Tại sao tôi quen anh ấy trước cô, yêu anh ấy trước cô mà cuối cùng lại phải chịu thua cô chứ?" - Triệu Ái Mỹ tức giận, thật ra cô ta chính là con gái của một đối tác làm ăn lâu năm của gia đình hần, cả hai gia đình từ nhỏ đã thân thiết nên đối với Tiêu Đình Hạo, Triệu Ái Mỹ chính là một cô em gái cần được bảo vệ và chăm sóc. Nhưng Triệu Ái Mỹ đối với hần lại là tình cảm nam nữ mãi mãi không dứt. Do là người quen nên khi hần kết hôn, Triệu Ái Mỹ cũng được thông báo một tiếng, cô ta như vậy liền quay về nước muốn níu kéo hần về mình vì cô ta biết rõ cho dù hần có muốn từ chối thì cũng sẽ không nở từ chối cô ta, nên cứ cô ta nói là hần lại gật đầu đồng ý, cứ như vậy cô ta lại tự mình cho rằng hần sẽ sớm trở thành người đàn ông của một mình cô ta, nhưng có lẽ từ bây giờ cô ta sẽ không thể nào níu kéo hần được nữa rồi, bởi vì chính hần cũng đã thừa nhận Lâm Mặc Hình là vợ mình rồi còn gì. Sau chuyện xảy ra tại phòng của hần Triệu Ái Mỹ liền bốc hơi như hơi nước, biến mất không thấy nữa...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Ôn Minh Ngọc và Dương Liên Kiều về nước

Trong một lần được nghỉ lễ ở nhà, Mặc Hình cứ nghĩ rằng người chồng đáng ghét kia của mình sẽ ở cùng mình nào ngờ hần lại phải đi dự buổi họp quan trọng gì đó nên phải nhanh chóng đến công ty mà không ở nhà với cô được, lúc anh đi, nhìn bộ dạng gấp gáp của anh chỉ vì một tin nhắn trong lòng cô thật sự đã cảm thấy anh rất bận rộn và đầy mệt mỏi.

Mặc Hình trong lòng buồn bã chẳng biết phải làm gì, nhưng cuối cùng cô cũng vui trở lại khi nhận được cuộc gọi của một người:

"A lô! Minh Ngọc, cậu về rồi sao?"

"Ừm! Mau đến nhà tớ đi, tớ cùng anh Kinh Nghiệm đang đợi cậu đó!"

"Được! " - cô vui vẻ tắt máy rồi nhanh chóng chạy đi thay đồ.

Trong tủ vẫn như vậy, cứ được không lâu cô lại bị thay đổi đồ hoặc được mua thêm vào, thật là một mối mà, bây giờ trong tủ cho dù là đồ jean bình thường thôi thì cũng đã là hàng hiệu đắt tiền, sau một thời gian ảo não, cuối cùng Mặc Hình đã chọn được cho mình một bộ đồ áo thun trắng và quần jean, búi tóc cao, thoa son một chút rồi cứ thế ra ngoài.

Tại nhà của Minh Ngọc...

"Ha... ha... sau bao năm không gặp, thật không ngờ Lâm Mặc Hình cậu đã kết hôn rồi a! Còn sớm hơn cả tớ nữa chứ" - Minh Ngọc vui vẻ nói chuyện. Đây là Ôn Minh Ngọc, bạn thân thời cấp 3 của cô.

Vài năm trước Minh Ngọc có một chuyến đi du học nước ngoài đến tận bây giờ mới về thật sự khiến cô rất vui:

"Chính cả anh cũng không ngờ em ấy lại có thể nhanh chóng kết hôn như vậy! Thôi, chúng ta mau đến ăn sáng đi, hôm nay nhân Minh Ngọc quay về nước, lát nữa sau khi ăn xong anh sẽ dẫn hai em đến khu mua sắm mua vài thứ coi như là quà gặp lại được không?" - Đúng lúc này, Ngô Kinh Nghiệm

vừa nấu xong bữa sáng liền đi ra góp vui vào

"Anh Kinh Nghiệm quả nhiên tốt bụng, Tiểu Ngọc nhất định không bỏ qua cơ hội này đâu!"

"Mau lên, chúng ta cùng nhau ăn sáng!"

"Ừm!"...

Trong lúc này tại khu mua sắm Queen, Tiêu Đình Hạo cùng một nữ nhân ăn mặc gọi cảm, xinh đẹp đang cùng nhau nói chuyện uống cafe:

"Em về đây làm gì? "- Tiêu Đình Hạo tỏ vẻ không vui nhưng vẫn cố gắng dịu dàng nói chuyện

"Còn chẳng phải là về làm vợ anh sao? A Hạo à, em biết lúc trước em âm thầm rồi bỏ anh đến với Tony để ra nước ngoài là em sai, nhưng xin anh, xin anh hãy hiểu cho em, lúc đó vì ước mơ còn dang dở của mình em mới phải cùng anh ta sang đó, trong thâm tâm em luôn chỉ có mình anh mà thôi! "- nữ nhân gọi cảm kia nói được vài câu liền cầm lấy tay của Tiêu Đình Hạo, ánh mắt đáng thương muốn khóc như một đứa trẻ biết mình làm sai và chuẩn bị nhận lỗi

"Anh... anh xin lỗi, từ lúc em rời đi, thì trong thâm tâm anh đã hiểu rõ một điều rằng chính em đã cắt đứt mối quan hệ của chúng ta rồi, bây giờ anh là đàn ông đã có vợ, chúng ta không thể cho nhau bất cứ một cơ hội nào nữa! "- Tiêu Đình Hạo lạnh nhạt nói, nhanh chóng gỡ bỏ bàn tay đang đặt trên tay mình ra

"Có phải anh định sử dụng người phụ nữ đó để chọc tức em không? Xin anh đừng làm như vậy, trên thế giới này ngoài em ra sẽ không còn nữ nhân nào thật lòng với anh hơn nữa đâu!"

"Vậy thì quả quyết của em đã sai rồi, vợ anh... cô ấy rất yêu anh!"-nói xong hắn liền bỏ đi mất, chỉ đặt trên bàn tiền cafe và cô gái đó ở lại, bản thân không nói gì thêm nữa.

"Tiêu Đình Hạo, anh nghĩ anh thoát khỏi em được sao? "- Sau khi hắn đã đi mất, nữ nhân ấy mới lột bỏ gương mặt đáng thương lúc nãy mà chỉ để lại một gương mặt thâm độc đầy dã tâm và tham vọng, đó chính là Dương Liên Kiều, mỹ nữ trong ngành thiết kế thời trang cao cấp và nổi tiếng..

còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tức giận

Sau khi ăn xong, cô cùng Ôn Minh Ngọc được Kinh Nghiệm đưa đến khu mua sắm Queen, lúc đầu bọn họ đáng lẽ ra đã vui chơi rất vui vẻ, nhưng không ngờ sau đó cô lại nhìn thấy hắn cùng với một nữ nhân xinh đẹp ngồi nói chuyện cùng nhau, ngay cả khi cô gái đó cầm lấy tay hắn thì hắn cũng chỉ dùng những cử chỉ nhẹ nhàng để gỡ bỏ, có lẽ là do hắn đã nhìn thấy cô. Lúc ánh mắt của cả hai chạm đến nhau, cô có thể nhìn thấy rất rõ Tiêu Đình Hạo đã tức giận, nhưng chính cô bây giờ cũng chuẩn bị tức giận rồi đây, cái tên đàn ông đó không ngờ hắn ta là có nhiều việc ở công ty đến nỗi phải đi nói chuyện uống trà cùng mỹ nữ, dám bỏ mặc cô ở nhà rồi đến đây giao du với nữ nhân, xem cô là không khí hay sao? Càng nghĩ Lâm Mặc Hình càng tức giận, cuối cùng cô vẫn quyết định ngang bướng khoác tay với Kinh Nghiệm mà không để ý một chút nào đến tên nam nhân gắn mác chồng mình. Cùng lúc đó Tiêu Đình Hạo không ngờ Mặc Hình đã nhìn thấy hắn rồi mà lại dám quay sang gần gũi với nam nhân khác, tức giận dâng trào, mới ngày nào đó, khi Triệu Ái Mỹ còn bám chặt lấy hắn không buông chẳng phải đã có một người nào đó ghen tức đối phó sao? Bây giờ còn dám ra ngoài tìm trai lạ? Đúng là thử thách sự kiên nhẫn, hiền lành có hạn của hắn rồi. Vợ từ chối Dương Liên Kiều hắn liền muốn đi đến cho nam nhân kia một nắm đấm rồi kéo Mặc Hình về phạt cô một trận. Chỉ là khi đi đến, hắn vừa cầm tay cô kéo lại thì mới phát hiện nam nhân bên cạnh là kẻ nào:

"Ngô Kinh Nghiệm!"

"Tiêu Đình Hạo! Lâu rồi không gặp!"

"Đúng là lâu rồi không gặp!"- vừa nói hắn vừa kéo cô về bên mình cho bằng được mặc cho sức kéo của Ngô Kinh Nghiệm và sự ngang ngạnh của Lâm Mặc Hình, hắn nhất định kéo vợ mình về

"Anh có cảm thấy bản thân đây là đang quá đáng rồi không? Trước mặt nhiều người như vậy lại có thể đụng tay đụng chân, dây dưa không rõ với bạn của tôi như vậy sao?"- Ngô Kinh Nghiệm vẫn nhất quyết không buông mà cả cô cũng không có gì muốn nói

"Tuy rằng chúng ta là đối tác làm ăn, nhưng chuyện mà anh đang xen vô lại không liên quan đến anh tí nào cả, xin giới thiệu, cô ấy hiện tại là vợ hợp pháp của tôi, đối với một nam nhân hiểu lễ nghĩa và phép tắc như anh thì anh cảm thấy ai quá đáng hơn đây?"- Tiêu Đình Hạo nhếch môi lạnh, lợi dụng lúc cả Ôn Minh Ngọc và Ngô Kinh Nghiệm còn bất ngờ chưa nói được gì liền kéo mạnh cô về phía mình mà đem ra cử chỉ ôm ấp

"Không phải đã nói là trong bóng tối sao?"- cô bất ngờ, thắm thì với hắn

"Còn không phải vì em à?"

"Mặc Hinh! Là sự thật!"- Ôn Minh Ngọc không tin được liền hỏi

"Đúng là vậy! Anh Kinh Nghiệm, em xin lỗi, là do bọn em đang giận nhau nên em... em..."

"Không sao, anh hiểu mà!"- sau đó Kinh Nghiệm để lại cho cô một nụ cười chua chát rồi cùng Ôn Minh Ngọc bỏ đi mất...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tin tức

Sau đó, Mặc Hinh cùng Tiêu Đình Hạo quay về dinh thự, cô chẳng còn biết bản thân nên nói gì nữa, bây giờ cô nên tức giận vì chồng cô đã phá hoại buổi mua sắm của cô với những người bạn của mình hay nên cảm thấy xấu hổ vì đã đi cùng với người đàn ông khác đây?

Bởi vì chẳng có một lời giải thích hay lời nói, cảm xúc nào mà được phép thể hiện ra ngay khoảng khắc này nên cuối cùng Mặc Hinh cố tình muốn trốn mất. Trong lúc đó, Tiêu Đình Hạo thật ra lại đang tức giận chưa biết nên xử lý Mặc Hinh như thế nào thì đã thấy cô muốn trốn đi:

"Lâm Mặc Hinh! Nếu bây giờ em bước ra khỏi phạm vi này, anh sẽ cho em nghỉ một tuần nghỉ ngơi trên giường đó!"

"Anh dám sao?"

"Thử không?"- Tiêu Đình Hạo nhướn mày thách thức

"Anh! Hừ, tôi rất mệt, tôi muốn đi nghỉ thôi mà!"

"Lúc này ở bên cạnh Ngô Kinh Nghiệm kia tôi không cảm thấy em mệt đến vậy!"

"Ngoại lực tác động cả thôi! Nếu được đứng cạnh người mình muốn đứng cạnh nhất định anh sẽ thấy rất khỏe mạnh, giống như lúc anh ngồi gần cô gái xinh đẹp kia vậy đây!"

"Em nói... Liên Kiều sao?"- Tiêu Đình Hạo chợt giật mình, anh hiện cũng đã có cảm giác tội lỗi giống Mặc Hinh rồi.

"Liên Kiều? Tên đẹp nhỉ? Cô ta không biết anh là người đã có vợ sao?"

"Hiểu... hiểu lắm cả thôi! Cô ấy chỉ là bạn của anh mà thôi!"

"Là bạn? Không sao, nếu cô ta chưa biết chắc ngày mai tin tức chúng ta là vợ chồng sẽ được phát tán trên mạng và báo chí, cô ta sẽ biết thôi! Ngày mai em có nên mặc đẹp một chút không nhỉ? Dù gì cũng là người được công chúng biết đến mà!"- Mặc Hinh đột nhiên nhắc đến chuyện bọn họ công khai trước nhiều người ra

"Lâm Mặc Hinh! Lúc đó anh không có ý!"

"Có có ý hay không thì cũng xong cả rồi! Nếu anh vẫn không muốn công nhận tôi là vợ anh thì anh cứ đi chặn tin lại đi, với tầm ảnh hưởng của anh, chắc chuyện đó cũng không khó gì nhỉ?"

"Anh..."

"Không cần áy náy với tôi, vốn dĩ ai cũng cảm thấy tôi không thích hợp có quan hệ với họ mà! Tôi rất luôn là như vậy mà, tôi chỉ gây phiền phức cho anh thôi!"- nói xong, Mặc Hinh có chút đau lòng bước lên phòng, cuối cùng khuất hẳn sau cánh cửa chỉ để lại Tiêu Đình Hạo mà thôi. Đúng lúc đó điện thoại của anh reo lên:

"A lô!"

"Tiêu Tổng, chúng ta có cần chặn tin lại không ạ?"- bên đầu dây kia là người trợ lý bí mật của Tiêu Đình Hạo, sao khi biết được tin này liền gọi đến hỏi ông chủ của mình, nhưng thâm tâm của anh ta cũng đã biết rõ Tiêu Tổng sẽ kêu chặn

"Cứ để đó đi! Tôi muốn tin tức này nằm ở trang đầu báo và được nhiều biết đến!"

"Sao ạ?"

"Nghe không rõ?"- mặc dù không nhìn thấy được vẻ mặt của Tiêu Tổng mình lúc này nhưng anh ta cũng hiểu rõ, Tiêu Tổng không muốn nhắc lại nữa

"Dạ rõ rồi ạ!"

"Cúp máy đi!"

"Dạ!..."

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Lâm Gia Giai chuẩn bị ra chiêu

Ngay ngày hôm sau, trên tất cả các đài truyền thông, báo chí đều tấp nập đưa tin "Thiếu gia Tiêu Đình Hạo đã âm thầm kết hôn" kèm theo hình ảnh Mặc Hinh và hân đứng cạnh nhau. Mặc Hinh sáng sớm vốn dĩ đang ăn sáng cùng chồng mình liền bị sặc vì tin tức trên TV, không ngờ báo chí lại còn có thể chụp ảnh rõ nét đến vậy, cô và Tiêu Đình Hạo liền được cả thế giới bí đến là vợ chồng, chắc bây giờ đây khi cả gia đình cô xem thấy những tin tức này sẽ tức chết mất, dù sao chồng cô cũng là một cực phẩm bị hiểu lầm là một lão già cơ mà:

"Thấy thế nào?" - Tiêu Đình Hạo phát hiện gương mặt hiện lên sự vui vẻ của Mặc Hinh thì liền quay sang hỏi thử

"Là do anh làm ra sao?"

"Chứ em nghĩ là ai làm?"

"Oa! Thật sự trân trọng tôi đến vậy rồi sao? Còn cho tôi danh phận lớn lao này nữa! Nếu hôm nay đến công ty tôi sẽ bị đám nhân viên nữ ăn mặc hở hang của anh giết chết đó!" - Mặc Hinh đùa giỡn mở miệng

"Ai lại dám động đến Chủ tịch Phu Nhân của anh chứ?" - Tiêu Đình Hạo không chút e dè liền đi đến ôm lấy Mặc Hinh mà chính cô cũng không có ý nghĩ sẽ đẩy anh ra, dù sao bọn họ cũng là vợ chồng mà.

"Vậy hôm nay em và anh đi cùng xe nhé!" - Mặc Hinh đột nhiên vui vẻ nói

"Được thôi!" - Sau đó bọn họ liền trao cho nhau một nụ hôn chào mừng buổi sáng. Trong lúc này tại Lâm gia, cả ba người là ba và di của Mặc Hinh cùng Lâm Gia Giai đang thưởng thức bữa sáng rồi vô tình xem được tin tức này, gương mặt của Lâm Mặc Hinh được chụp vô cùng rõ nét bên cạnh một nam nhân trẻ đẹp mà theo như họ biết đây mới chính là Tiêu Đình Hạo - chủ tịch thật sự của Tiêu gia, Lâm lão gia phát hiện ra bản thân mình đã hiểu lầm liền vô cùng tức giận, còn Lâm phu nhân cùng con gái của mình khi nhìn thấy tin này thì liền trách móc ông Lâm, không ngờ ông lại để Lâm Gia Giai mất đi một nam nhân hoàn hảo như vậy

"Lần này đều là tại ba cả! Nếu không vì ba thì con đã sống sung sướng rồi, còn là một nam nhân rất trẻ nữa chứ!" - Lâm Gia Giai tức giận nói

"Ông đúng là! Chẳng phải nói là lớn tuổi sao? Đây mà là lớn tuổi à?" - Lâm phu nhân cũng bất bình cho con gái, ông nào biết bọn họ đã từng hạ hê đến mức nào khi nghĩ rằng Mặc Hinh đã được gả cho một lão già đâu chứ

"Thì cũng chỉ là nhầm lẫn thôi mà! Trên đời này còn biết bao nhiêu là người tốt, hai người cần gì phải hối tiếc, rồi ta sẽ tìm cho con một nam nhân còn tốt hơn cả Tiêu Đình Hạo kia nữa!"

"Hừ! Ai mà chẳng biết Tiêu gia giàu có cỡ nào, chúng ta đi đâu mà tìm một kẻ giàu hơn anh ta cơ chứ? Ba đúng là! Con đã có cách rồi, món mồi ngon như vậy con sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy đâu!" - Lâm Gia Giai cười nguy hiểm một cái, cái gì mà Lâm Mặc Hinh kia có thể có được thì cô nhất định cũng sẽ có được mà thôi..

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 19: Lại là Dương Liên Kiều

Đến công ty bằng xe của Tiêu Đình Hạo, Mặc Hinh mới cảm thấy hạ hê và vui sướng như thế nào khi nhìn thấy đám nữ nhân viên trong công ty đáng tức giận dậm chân nhìn cô. Nhưng sau đó do công việc khác nhau, bọn họ có muốn nhìn thấy mặt cô cũng là rất khó, trong công ty bởi vì bài báo thật giả khó nói này mà bàn tán xầm xì về quan hệ của Mặc Hinh và Tiêu Đình Hạo.

Lúc đầu cô còn nghĩ rằng, Tiêu Triết Quân, em trai của Đình Hạo sẽ đến tìm cô hỏi rõ nhưng cuối cùng cậu cũng không hề để ý đến mà cả Tiêu gia cũng im lặng chẳng nói gì khiến cho cô đây cũng có cảm giác rất khó hiểu.

Vài ngày sau khi đến bữa trưa cuối cùng cô cũng gặp mặt Triết Quân trên sân thượng công ty:

"Chị Mặc Hình!"

"Triết Quân! Lâu rồi không gặp!"

"Đúng là lâu rồi không gặp!"

"Chúng ta cùng nhau ăn trưa đi! "- Mặc Hình ngỡ ngàng, dù sao thì cô cũng muốn biết rõ về tò mò của mình

"Cũng được! "- Triết Quân vẫn thân thiện đồng ý, chẳng hề tỏ ra chút khác thường nào. Cùng nhau ngồi ăn được một lúc nhưng Mặc Hình vẫn không có đủ tự tin để hỏi thì đã nghe Triết Quân lên tiếng

"Chuyện của chị và anh em, em đã thấy rồi!"

"Đúng là vậy, chị... "- chưa kịp nói hết câu, Mặc Hình đã bị Triết Quân ngắt lời

"Chị yên tâm đi! Em biết đây là hiểu lầm mà, dù sao chị cũng đã có chồng rồi làm sao có thể là vợ của anh em được chứ!"

"Nhưng mà chị... "- một lần nữa cô lại bị ngắt lời

"Và lại anh của em đã đính hôn rồi, chị làm sao có thể trở thành vợ của anh ấy chứ? Chắc là do anh ấy có hiểu lầm với Ngô Kinh Nghiêm nên mới như vậy đúng không?"

"Hả? Anh của em đã... đã đính hôn rồi sao? "- Nghe được chuyện này Mặc Hình liền giật mình hỏi

"Đúng là vậy! Đính hôn cũng được 2 năm rồi, không lâu nữa chắc bọn họ sẽ kết hôn, lúc đó tin đồn này sẽ được dập tắt mà thôi!"

"Cô ấy là ai vậy? "- Dừng tất cả sự chú ý của mình, Mặc Hình liền hỏi

"À! Chị ấy là một người phụ nữ tuyệt vời mà biết bao nhiêu nam nhân đều yêu thích, là một cô gái quyến rũ, xinh đẹp lại còn rất thông minh và tài năng nữa, chị ấy chính là nữ thần trên mọi nữ thần - Dương Liên Kiều, nhà thiết kế thời trang kiêm người mẫu nổi tiếng hiện nay!"

"Dương Liên Kiều? "- lúc này ánh mắt của Mặc Hình đã tối sầm lại, cô tức giận, rất tức giận, vài ngày trước đây cô đã nghe thấy tên cô ta từ miệng của chồng mình, vài ngày sau cô lại một lần nữa lại nghe thấy tên cô ta qua miệng của em chồng mình với ý nghĩa chung rằng cô ta có quan hệ thân thiết với chồng của cô - Tiêu Đình Hạo, dù cho bọn họ chưa thật sự có tình cảm sâu nặng nhưng anh ta làm như vậy có phải là đã quá đáng với cô lắm rồi không chứ?

Sau bữa trưa đó, Mặc Hình đã không nói chuyện với Tiêu Đình Hạo nữa, mà anh do bận quá cũng không để ý đến được. Đến gần chiều thì Dương Liên Kiều đã thật sự xuất hiện với vai trò nữ người mẫu đại diện cho bộ trang sức mới nhất của công ty, Mặc Hình như vậy lại nhìn thấy cô ta và chồng mình hợp tác rồi..

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Mặc Hình giở trò

Dương Liên Kiều sau khi xem thấy tin tức trên báo chí thì đã vô cùng tức giận, không ngờ Tiêu Đình Hạo lại nói thật, anh ta thật sự đã có vợ rồi. Nhưng nghĩ lại thật kỹ thì cô lại cho rằng vợ anh ta nhất định chưa biết đến việc anh ta từng đính hôn với cô, nếu như là thật thì tốt quá, cô vẫn còn có thể cứu vãn tình thế rồi. Vừa nhận được tin mình trở thành người mẫu đại diện cho công ty Tiêu thị, Liên Kiều đã nghĩ ngay đến việc Tiêu Đình Hạo vẫn còn có cảm giác với cô nên mới làm như vậy, cố ý để cả hai người gặp lại nhau, chuyện gì cũng có thể một lần nói ra. Gần chiều, cô liền đến công ty kí hợp đồng trước khi Tiêu Đình Hạo đổi ý, vừa nhìn thấy vợ anh ta cô mới biết rõ bản thân có lợi thế lớn thế nào, ba vòng không chuẩn, gương mặt chỉ thuộc hàng ưa nhìn, có chút đáng yêu và hơi yếu đuối, có thể cô ta còn không phải tiểu thư con nhà danh giá ấy chứ.

Còn riêng Mặc Hình khi vừa nhìn thấy Dương Liên Kiều cô đã cảm thấy ghê tởm cô ta, nữ nhân này là lợi dụng sắc đẹp, lợi dụng thân thể của mình để làm giàu hay sao? Cô ta ăn mặc hở hang quá mức, mặc dù đúng là một đại mỹ nhân nhưng như vậy có phải là đang cố ý dụ hoặc đàn ông hay không chứ? Mà có khi nào cô ta có ý ăn mặc như vậy để dụ dỗ chồng cô không chứ? Càng nghĩ Mặc Hình lại càng lo lắng, cô nên làm gì đây chứ? Đuổi cô ta đi là không thể, đánh cô ta cũng không được, thật là bực mình mà.

Sau đó mọi người có liên quan đến họp đồng này đều có mặt, chuyện kí kết bắt đầu được nhắc đến nhưng Dương Liên Kiều đó từ đầu đến cuối đều là khoe ngực, khoe da, những chỗ có thể khoe ra cho đàn ông nhìn thấy cô ta đều đã khoe, ánh mắt nhất định nhìn về phía Tiêu Đình Hạo chỉ cần ở đây không có cái bàn lớn cùng với mọi người thì cô ta có lẽ đã nhảy sang đây ăn thịt chồng cô mất rồi.

Nhất định không để mất chồng, Mặc Hình trừng mắt nhìn cô ta, nhìn thấy cô như vậy cô ta lại nhếch môi cười thách thức, cô cũng không thể nói thẳng với cô ta về cảm xúc bây giờ của mình được chỉ biết nhìn sang chiều dục chồng mình. Bàn tay cô vốn đặt trên đùi của bản thân nhưng do tác động của nữ nhân kia mà đã dần dần lần mò sang bên cạnh, đặt sang nơi nào đó cần đặt rồi.

Tiêu Đình Hạo vốn dĩ là nam nhân mặt lạnh khó biểu lộ cảm xúc nhất mà cô từng biết nên cho dù phát hiện ra hành động đáng xấu hổ này của cô cũng như đã bắt đầu có phản ứng thì anh vẫn điềm tĩnh như không, nhưng nếu ngồi gần, ai cũng có thể nghe rõ cổ họng anh đang cố gắng nuốt từng ngụm nước bọt vì khô khan mà hơi thở cũng đã bắt đầu gấp gáp hơn rồi.

Dương Liên Kiều làm sao có thể biết rằng cô ta cho dù có làm thế nào thì vẫn không thể ra tay mạnh dạn như cô được, đó là sự khác nhau giữa vợ và tình nhân, à không, cô ta chỉ xứng đáng là tình cũ mà thôi...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Gia Bá Đạo! Anh Cần Gì?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.